

Пет начела Обожавања

Основе у животу
сваког муслимана

1. Сведочење – изјава веровања

Изјава веровања је сведочење да нема истинског бога вредног обожавања осим јединог истинског Бога (Аллаха), и да је Мухаммед Његов посланик. Сведочење мора бити засновано на искреном и чврстом веровању срцем, потврђујући делима. Са овом изјавом особа одбија сва лажна божанства, потврђујући да је Аллах једино вредан обожавања, и прихвата Његовог последњег Посланика, и тиме постаје муслиман.

2. Пет дневних молитви-намаза

Пет дневних
молитви су
прописане свакодневно
по једном у зору, на
подне, послеподне, у
сумраку и током
ноћи.

Молитве (клањање Богу) успостављају личну и духовну везу између муслимана и њиховог Створитеља, а такође је и константни и практични подсетник човековој дужности у поковавању Божијој вољи. Потребно је неколико минута да би се свака молитва обавила, а која се састоји од рецитовања Кур'ана, молби/молитви, слављења Аллаха, и одређених телесних покрета. Током припреме за молитву, муслимани водом перу одређене делове тела, као што су лице и руке, да би тако осигурали духовну и телесну чистоћу.

3. Годишња милостиња

Давање годишње милостиње је обавеза сваком муслиману који испуњава одређене критеријуме (чије богаство је изнад одређеног просека). Једино 2.5% од нечијег годишњег иметка се поклања онима који су у потреби, као што су сиромашни, невољници или они који су у дугу. Милостиња чисти иметак и доноси велике благодати ономе који даје и ономе који узима. Једна од благодати јесте да умањује разлику између богатих и сиромашних, обезбеђујући свим људима основне потребе.

4. Годишњи пост

Сваког дана током месеца Рамазана, муслимани посте од зоре па до заласка сунца, уздржавајући се од хране, пића и сполног односа. Пост служи као духовно усавршавање, подстиче на стрпљење и телесну уздржаност, и доноси многобројне здравствене користи.

Рамазан
је девети
месец исламског
календара.

5. Ходочашће

v2.03

Сви
ходочасници облаче
једноставну и сличну
одећу, која брише класне и
културолошке разлике, да
би тако сви били једнаки
пред Богом.

Ходочашће у светом граду Меки, у данашњој Саудијској Арабији. Ходочашће је обавезно једном у животу сваком муслиману, ако је у здравственој и финансиској могућности. Обавља се једном годишње у дванестом месецу исламског календара, окупљајући људе свих раса, друштвеног статуса и доби, где заједно обожавају јединог истинског Бога. Ово велико путовање садржи многе компоненте, као што је обилазак и молитва на различитим местима, жртвовање животиње (углавном овце) хранећи тим месом сиромашне и гладне. Такво животно искуство употпуњује особу и чини је скрушеном, чинећи је тако стрпљивом и захвалном.

Начело Веровања

Било које дело са којим
је Аллах задовољан

Исламско начело обожавања није ограничено само на пет основа веровања. Обожавање је свеобухватна реч са било којим добрим делом са којим је Аллах задовољан. Свакодневне активности могу постати дела богослужења тако што ће особа усавршити своје намере и ускладити их са Божијом упутом. Пример томе је осмех, добротинство комшији, подршка и добротинство родбини, искреност, па и само склањање одпатка са улице. Треба се напоменути да Аллах није у потреби за ичијим богослужењем, него смо ми у потреби за Њим, и наше обожавање је у нашу корист.

Закључак

Оно што смо споменули од аспеката вере и дела богослужења чине основу Ислама. И када се практикује, Ислам употпуњује духовне, телесне, психолошке и социјалне потребе свих људи, и практичан је и рационалан начин живота. Такође, једини је начин живота који је прихваћен од стране Узвишеног Бога, и једини је пут који води вечном боравишту у Рају.

Ономе ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и, доиста, ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.
(Кур'ан, поглавље Пчеле, 97.)

Више информација и додатне брошуре у овој серији

веб: islamhouse.com | islamicpamphlets.com

е-маил: serbian@islamhouse.com

О ИСЛАМУ

Кратак увод

Научи
ОСНОВНО

islamicpamphlets.com

О Исламу

Ислам је природан и свеобухватан начин живота. Подстиче особе да се у потпуности усмере према својој релацији ка своме Створитељу (Богу). Ислам подучава да људи једино могу наћи потпун и трајан мир и срећу у преданости и покорности Богу, следећи Његову упуту и чинећи добра дела.

Муслимани чине отприлике једну петину светске популације, чинећи тако Ислам једном од највећих религија. Веровање и обожавање јединог истинског Бога је сврха живота и основни принцип Ислама.

Једна од посебности Ислама, што није случај са другим религијама, јесте чињеница да није назван по човеку или племену.

Арапска реч „Ислам“ у преводу значи „преданост“ једином истинском Богу. Особа која своју вољу добровољно подреди Божијој вољи зове се Муслиман, а може бити било којег расног или етничког порекла.

Шест аспекта (основа) Веровања

Аллах је лично име јединог истинског Бога.

1. Веровање у Аллаха

„Аллах“ је јединствено арапско име за јединог истинског Бога. Аллах нема супарника, партнера, Себи сличног, децу или родитеље. Он није као Његова створења, и нико нема Његову узвишену божанственост и Његова перфектна својства. Нека од Његових имена и својстава су: Створитељ, Мислостиви, Узвишени, Свемоћни, Праведни, Мудри, Опскрбитељ и Свезнајући.

Он је Створитељ и Опскрбитељ свега, Онај који нам је подарио неизмерне благодати, као што су: моћ слуха, вида и размишљања, као и могућност ходања, говора и продуктивности. И због тога морамо да спознамо Бога, да Му будемо захвални и да обожавамо Њега јединог следећи Његову упуту.

Рационално можемо доћи до закључка да тако комплексан и уређен свемир не може бити ичије дело до Моћног и Интелигентног Бића. И зато је нелогично веровати да је Свемир сам себе створио, или да је резултат бесциљног или случајног догађаја.

2. Веровање у Анђеле

Анђели су створени од светлости, имају од Бога додељене дужности и никада нису непослушни свом Створитељу. Детаљи о неким анђелима су објављени, попут анђела Гаврила задуженог за преношење Божије поруке посланицима, анђела смрти који је задужен да узме душе људи.

3. Веровање у објављене Књиге

Бог је слао узвишене објаве Својим посланицима као упуту и милост човечанству. Ово укључује Теврат и Јеванђеље који су у свом оригиналном облику редоследно објављивани Мојсију и Исусу, као и Кур’ан који је објављен Мухаммеду, мир над њима.

Кур’ан је дословна Божија реч и последња објава целом човечанству. Многобројни јасни знаци и чуда указују да је од Бога, као што су:

- Садржи једноставну, изворну и универзалну поруку која се уклапа у човеково наследно веровање у Свемогућег основног Бога.
- Садржи јединствени језички стил који је и данас универзално познат као врхунац арапске речитости и лингвистичке лепоте – иако је Кур’ан објављен посланику Мухаммеду (мир над њим) који, по историјској чињеници, није знао ни да чита ни да пише.
- Садржи многобројне научне чињенице које су недавно откривене, иако је објављен пре више од 1400. година.
- Сачуван је, реч по реч, са обзиром да је објављен на свом оригиналном арапском језику, што није случај са осталим списима који су изобличени, промењени или изгубљени.

Најрационалније објашњење за многе јединствене и чудесне аспекте Кур’ана је да може бити једино од Бога. Кур’ан је, уз веродостојне предаје (хадисе) од посланика Мухаммеда (мир над њим), основни извор исламског знања.

4. Веровање у Посланике

Муслимани верују да је Бог послао на хиљаде Посланика, најмање једног посланика сваком народу да би пренели Божије објаве. Неки од тих посланика су Адам, Ноје, Аврам, Давид, Јосиф, Мојсије, Исус и Мухаммед (мир над свима). Њихова мисија је била иста; да врате људе обожавању јединог, истинског Бога, да буду пример људима у покорности Богу, и да поведу људе на пут спасења. Посланици нису део Божије узвишености, и било каква молитва упућена посланицима, или Богу путем посланика је строго забрањена и сматра се кршењем права Бога, јер само Он може бити обожаван.

Једно од чуда Кур’ана јесте и то да у себи не садржи ни једну грешку или контрадикцију.

- Посланик Исус

Муслимани верују да је Исус велики и часни Божији посланик, кога је његова мајка девица Марија родила на чудотворан начин. Исусу је, уз Божију дозволу, чинио многа чудеса као што је лечење болесних и слепих, а да је још као новорођенче проговорио у колевци бранећи тако своју мајку од лажних оптужби. Према томе муслимани воле и поштују Исуса, али га не обожавају, не сматрају га Божијим сином и не верују у тројство, и не верују да има удела у савршеним Божијим својствима.

Бог је рекао: **Незамисливо је да Аллах има дете, слављен нека је Он! Кад нешто одлучи, Он за то каже само : „Буди!“ - И оно буде.** (Кур’ан, поглавље Марија, 35.)

- Посланик Мухаммед

Мухаммед је био последњи Посланик послат целом човечанству. Послат је са Кур’аном да би показао како се учења Кур’ана требају спровести, и био је одличан пример искреног, праведног, милостивог, истинољубивог и храброг људског бића. Као што је случај са Исусом, муслимани не обожавају Мухаммеда.

5. Веровање у Судњи дан

Судњи дан је неизбежан догађај када ће свако од нас стати испред нашег Створитеља и биће испитиван за своја добра и лоша дела. Полагаћемо рачун за свако наше дело, без обзира колико оно било.

У овом важном Дану, Аллах, Праведни, ће обрачунати све ствари праведно и никоме се неће неправда учинити. Свакоме ће се његово право вратити. Са сваким ће се праведно поступити – наградом уласка у Рај или казном уласка у Пакао.

Без Судњег дана, живот би био јако неправедан, јер многи на овом свету нису успели остварити правду.

6. Веровање у Божије одређење

Аллах зна све из прошлости, садашњости и све што ће се десити у будућности. Он има моћ над свим стварима – ништа се не може десити без Његовог знања и дозволе.

Свакој особи је дата слободна воља да изабере између добра и зла, и према томе ће полагати рачун.

Слободна воља се не супроставља чињеници да се догађаји могу десити једино са Божијим знањем и дозволом. Нити то значи да Божија моћ над свим спречава или онемогућава слободну вољу човека. Божије знање о одлукама људи не значи да су они присиљени да учине те одлуке, и да је Бог задовољан са свим стварима које Он дозволи да се догоде.